

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.456 van 23 februari 2011
in de zaak A. 191.114/X-14.044.**

In zake : 1. Julia BAKELANTS
 2. Jan BAKELANTS
 3. Maria BAKELANTS
 4. Jozef BAKELANTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Coen
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 210A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de gemeente VORSELAAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Hugo Sebreghts en Floris Sebreghts
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 januari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 6 oktober 2008 van de gemeenteraad van Vorselaar houdende niet-goedkeuring van het wegtracé zoals voorzien in het verkavelingsontwerp, ingediend door de heer en mevrouw Bakelants, voor een perceel gelegen te Vorselaar, Pallaaraard, kadastraal bekend sectie D, nr. 246/b.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 november 2010.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaten Hugo Sebreghts en Floris Sebreghts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Samenvoeging

3. De verwerende partij verzoekt de voorliggende zaak samen te voegen met de zaak A. 191.115/X-14.045. De laatstgenoemde zaak heeft een ander voorwerp en andere verzoekende partijen. Het is voor de goede rechtsbedeling niet aangewezen de zaken te voegen. Het verzoek tot samenvoeging wordt afgewezen.

IV. Feiten

4. De verzoekende partijen zijn eigenaar van een perceel, gelegen aan de Pallaaraard te Vorselaar, kadastraal bekend sectie D, nr. 246/b.

Dit perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan Herentals-Mol minstens gedeeltelijk gesitueerd in woongebied. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

Volgens de atlas der buurtwegen paalt het perceel van de verzoekende partijen aan de buurtweg nr. 28, de Pallaaraard, die daar niet is verhard. Deze buurtweg geeft langs de ene zijde uit op de buurtweg nr. 22, Vroegeinde, langs de andere zijde op de buurtweg nr. 21, eveneens Pallaaraard genoemd.

5. De verzoekende partijen wensen het voormelde eigendom te verkavelen. Een eerste aanvraag om vier kavels te creëren, wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar bij besluit van 10 januari 2000 geweigerd, omdat de gronden aan een zandweg zonder uitrustingen liggen.

6. In beroep weigert ook de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 23 november 2000 de gevraagde vergunning omdat de beoogde verkaveling een voorafgaandelijke tussenkomst van de gemeenteraad van Vorselaar vereist.

7. Op 17 juli 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar een nieuwe verkavelingsaanvraag in, deze keer om het meervermelde perceel in vijf loten te verdelen.

De plannen voorzien dat de weg wordt verhard in asfalt en klinkers. Omtrent de breedte van de weg wordt meegedeeld dat deze door de gemeente moet worden vastgelegd, waarbij indicatief een “geplande rooilijn”

wordt ingetekend en een grondafstand ten voordele van de gemeente over een breedte van 70 cm wordt vooropgesteld. Aan de hoek met de nabijgelegen buurtweg Vroegeinde staat een elektriciteitscabine en in hun begeleidend schrijven bij de verkavelingsaanvraag delen de verzoekende partijen mee dat zij voor de overige nutsvoorzieningen navraag hebben gedaan bij de bevoegde instanties en dat zulks “geen probleem” vormt.

8. Tijdens het openbaar onderzoek worden er vier bezwaarschriften ingediend.

9. Op 6 oktober 2008 neemt de gemeenteraad van Vorselaar een besluit omtrent de wegenis van de verkaveling. De vierde verzoeker, die gemeenteraadslid is, verlaat voor het behandelen van dit dossier de vergadering, waarna de gemeenteraad van Vorselaar beslist geen goedkeuring te verlenen aan de wegenis.

Dit is het bestreden besluit.

10. Met een besluit van 10 november 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar de gevraagde verkavelingsvergunning. Tegen dit besluit stellen de verzoekende partijen administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, die het beroep bij besluit van 26 november 2009 verwerpt. Tegen het voormelde weigeringsbesluit hebben de verzoekende partijen beroep ingesteld bij de Raad voor vergunningsbetwistingen, waar de zaak nog hangende is.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis

11. De verzoekende partijen betogen in het verzoekschrift dat hen bij brief van 19 november 2008 kennis werd gegeven van de onder randnummer 10 vermelde weigeringsbeslissing van 10 november 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar, dat “in deze

beslissing werd verwezen naar het hier bestreden besluit van de gemeenteraad d.d. 6 oktober 2008”, dat “alsdan (...) verzoekers voor het eerst kennis hebben genomen van een uittreksel uit vermelde beslissing” en zij “dan ook kopie (hebben) opgevraagd bij de gemeente van deze laatste beslissing”, zodat het “huidig verzoekschrift (...) derhalve ontvankelijk (is) ratione temporis”.

12. De verwerende partij voert in de memorie van antwoord de onontvankelijkheid van het beroep ratione temporis aan:

“21. De bestreden beslissing dateert van 6 oktober 2008.

22. Bij brief van 19 november 2008 heeft verwerende partij kennis gegeven aan verzoekende partijen van de beslissing van het College van burgemeester en schepenen van 10 november 2008 tot weigering van de verkavelingsvergunning met betrekking tot het terrein gelegen aan de Pallaaraard, met als kadastrale omschrijving (afd. 1) sectie D nr. 246B. Verzoekende partijen houden voor pas dan voor het eerst kennis te hebben gekregen van het bestreden besluit, waarop verzoekers kopie zouden hebben opgevraagd van de bestreden beslissing. Het verzoekschrift zou derhalve volgens verzoekende partijen ontvankelijk zijn ratione temporis.

23. De stelling van verzoekers is volstrekt ongeloofwaardig. Vierde verzoekende partij is immers gemeenteraadslid in Vorselaar en was aanwezig op de zitting van de gemeenteraad van 6 oktober 2008 waarop de bestreden beslissing werd genomen.

‘aanwezig: L. Adriaenssen, Schepen-Voorzitter;
L. Janssens, Burgemeester;
P. Laeremans, S. Dens, Schepenen
M. Gebruers, Voorzitter OCMW
J. Bakelants, (...), Raadsleden;

24. Gelet op artikel 27, §1 van het gemeentedecreet houdende het verbod om deel te nemen aan de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij/zij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben, heeft vierde verzoekende partij de gemeenteraad verlaten op het ogenblik dat over het bestreden besluit diende te worden gestemd. Dit neemt echter niet weg dat vierde verzoekende partij niet ernstig kan voorhouden pas kennis te hebben gekregen van het bestreden besluit op 19 november 2008, zijnde meer dan een maand na het nemen van de bestreden beslissing door de Gemeenteraad.

25. Immers, onmiddellijk na de stemming in de gemeenteraad met betrekking tot de bestreden beslissing ‘Bakelants’ heeft vierde verzoekende partij de zitting opnieuw vervoegd. Vierde verzoekende partij kan derhalve niet ernstig voorhouden dat hij niet onmiddellijk na de stemming over het bestreden besluit door zijn partijgenoten of andere gemeenteraadsliden op de hoogte zou zijn gebracht van het resultaat van de stemming. Het besluit was reeds voor de stemming in ontwerp - zoals steeds - ter kennis gebracht

van de gemeenteraadsleden. Ook vierde verzoekende partij kende dit dus reeds vooraf. Men kan niet ernstig voorhouden er niet reeds van toen al kennis van gehad te hebben. Vierde verzoekende partij had derhalve onmiskenbaar reeds kennis van het bestreden besluit - met zijn correcte inhoud, formulering en draagwijdte - op 6/10/08!

26. Daarenboven werd op dezelfde zitting een identiek besluit genomen met betrekking tot het wegtracé zoals voorzien op het verkavelingsontwerp, ingediend door de heer en mevrouw Van de Vel-Vercammen voor de gronden gelegen te Vorselaar, Pallaaraard, Sectie D nrs. 251M en 251N. Zoals supra reeds vermeld zijn deze gronden gelegen aan de overzijde van Pallaaraard, recht tegenover het perceel van verzoekende partijen.

27. Vierde verzoekende partij heeft in zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid deelgenomen aan die stemming met betrekking tot het wegtracé zoals voorzien op het verkavelingsontwerp, ingediend door de heer en mevrouw Van de Vel-Vercammen. Dit besluit is inhoudelijk identiek aan het bestreden besluit Bakelants.

28. Ook de heer en mevrouw Van de Vel-Vercammen hebben tegen dit besluit een procedure tot vernietiging bij Uw Raad ingeleid, gekend onder nummer G/A 191.115/X-14.045. Vierde verzoeker kan niet ernstig voorhouden van dat identieke besluit niet op de hoogte te zijn geweest. Hij stemde het besluit mee en kende net als van 'het besluit Bakelants' voor de stemming reeds de inhoud in de hypothese van goedkeuring van het ontwerpbesluit. Verzoekende partijen hebben overigens dezelfde raadsman en vechten met identieke argumenten in de beide hangende procedures voor uw raad de respectieve beslissingen van de Gemeenteraad aan.

29. Vierde verzoekende partij kan om de aangehaalde redenen niet ernstig voorhouden enkel van het besluit van de vel-Vercammen op de hoogte geweest te zijn op 6 oktober 2008, en niet van het eigen besluit Bakelants. Hetzelfde geldt onmiskenbaar voor elk van de verzoekende partijen (moeder, broer en zus) die overigens op derde verzoekster na in dezelfde straat (Pallaaraard) wonen op enkele huizen van elkaar verwijderd.

30. Daar verzoekende partijen reeds kennis hadden van het bestreden besluit op 6 oktober 2008, en niet zoals wordt voorgehouden pas op 19 november 2008, is het verzoekschrift manifest onontvankelijk ratione temporis”.

13. Het bestreden besluit heeft geen verordenend karakter. Het bepaalt op individuele wijze een element van de rechtspositie van de verzoekende partijen, zodat het hen slechts tegenwerpelijk is wanneer het hen wordt betekend, ook al legt geen uitdrukkelijk voorschrift de individuele aanzegging op. Wanneer het gaat om een besluit dat de betrokkene moet worden betekend, zoals te dezen, is het enkel die betekening die de beroepstermijn doet ingaan. De verwerende partij beweert niet, laat staan dat zij aantoon, dat het bestreden besluit de verzoekende partijen eerder werd betekend dan bij brief van 19 november 2008.

De exceptie wordt verworpen.

B. Exceptie van onontvankelijkheid wegens gemis aan belang

14. In de laatste memorie betwist de verwerende partij dat de verzoekende partijen nog langer belang hebben bij het beroep, aangezien “zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat tot vernietiging van het bestreden besluit zou worden overgegaan, (...) de Gemeenteraad geen nieuwe gunstige beslissing (kan) nemen voor verzoekende partijen nu intussen het RUP ‘Van de Wervelaan II’ - dat de percelen van verzoekende partijen herbestemt tot woonreservegebied en een bebouwing dus uitsluit- in de zitting van de deputatie van 20 mei 2010 definitief werd goedgekeurd”, nadat het “voordien op 25 januari 2010 reeds (werd) goedgekeurd door de Gemeenteraad”, zodat “het verlenen van een positief besluit over de zaak van de wegen (...) op basis daarvan onmogelijk (is) op wettige wijze” en “het (...) om die reden duidelijk (is) dat verzoekende partijen door hun vordering dan ook geen enkel voordeel kunnen halen uit de vernietiging van het bestreden besluit”.

15. Met op 26 juli 2010 ingediende verzoekschriften hebben de tweede en de vierde verzoekers een annulatieberoep ingesteld tegen de beslissing van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II” en tegen de beslissing van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van Vorselaar tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II”. (zaken A. 197.192/X-14.590 en A. 197.193/X-14.591). Het beroep in de zaak A. 197.192/X-14.590 is eveneens gericht tegen het besluit van 31 augustus 2009 van de gemeenteraad van Vorselaar houdende voorlopige vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II”.

De voormelde beslissingen van 31 augustus 2009 en van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van Vorselaar en van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, die de gronden van de verzoekende partijen tot woonreservegebied herbestemmen, zijn derhalve nog niet definitief, zodat het betoog van de verwerende partij dat “de Gemeenteraad geen nieuwe gunstige beslissing (kan) nemen voor verzoekende partijen nu

intussen het RUP 'Van de Wervelaan II' -dat de percelen van verzoekende partijen herbestemt tot woonreservegebied en een bebouwing dus uitsluit- in de zitting van de deputatie van 20 mei 2010 definitief werd goedgekeurd" voorbarig is en het gemis aan belang van de verzoekende partijen niet aantoon

De exceptie is ongegrond.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste en tweede middel

Uiteenzetting van het eerste en tweede middel

16. De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van "de atlas der buurtwegen zoals opgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7, 8, 9 en 10 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen en (...) van artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen":

"Uit de atlas der buurtwegen blijkt duidelijk dat de weg palend aan de eigendom van verzoekers de buurtweg nr 28 is en dat het tracé van vermelde weg duidelijk vermeld is in de atlas.

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte gesteld dat in de verkavelingsaanvraag die verzoekers indienden een nieuwe weg wordt voorgesteld;

Dat in de verkavelingsaanvraag het tracé van de buurtweg nr 28 werd overgenomen zodat de gemeenteraad geenszins afbreuk kon doen aan het vastgelegde tracé en stellen dat dit een nieuwe weg zou zijn waarvan het tracé niet wordt goedgekeurd.

Dat bovendien het bestaande tracé van een buurtweg slechts gewijzigd kan worden na een specifiek openbaar onderzoek zoals bepaald in artikel 28 van de wet van 10 april 1841 en na goedkeuring door de deputatie. Uit de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 10 november 2008 blijkt duidelijk dat geen goedkeuring aan de deputatie werd verzocht en dan ook niet werd bekomen. Dat het openbaar onderzoek gehouden in het kader van de verkavelingsaanvraag geenszins betrekking had op de wijziging van het tracé van de buurtweg nr. 28 zodat er geen openbaar onderzoek werd gehouden in de zin van artikel 28 van de wet van 10 april 1841.

De bestreden beslissing schendt dus duidelijk de aangehaalde wetsbepalingen en het tracé van de buurtweg n°28. Het middel is manifest gegrond".

17. De verzoekende partijen roepen in een tweede middel de schending in van “artikel 133, § 1, eerste lid DRO 99”:

“Indien een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracé wijziging, verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen omvat en het college van burgemeester en schepenen meent dat de vergunning kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een besluit over de wegen alvorens het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag beslist binnen de termijn bepaald in artikel 113.’

Aldus, ingeval een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe wegen of de wijziging, verbreding of afschaffing van het bestaande wegtracé met zich meebrengt, dient er eerst een beslissing genomen te worden over de zaak van de wegen door de gemeenteraad vooraleer het college van burgemeester en schepenen kan oordelen over het al dan niet toekennen van de vergunningsaanvraag.

In casu is er echter geen sprake van de aanleg van een nieuwe weg.

De percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft zijn allen gelegen aan de bestaande buurtweg nr. 28, de Pallaaraard (...). De kopie uit de atlas der buurtwegen werd overigens bij de verkavelingsaanvraag gevoegd. Uit de atlas van buurtwegen blijkt dat het tracé van de voetweg tussen kruispunt met de Vroegeinde (buurtweg nr.22) en de eigendom van verzoekers 8,8 m breed is. Het stuk van de buurtweg 28 tussen de eigendom van verzoekers en de buurtweg 21 is 7 m breed behoudens in één bocht waar het 6 m breed is. Verzoekers stellen enkel te zullen instaan voor de aanleg en uitrusting van deze bestaande buurtweg aangezien deze thans onverhard is.

Op geen enkele wijze wordt er geraakt aan het tracé van kwestieuze buurtweg. Uit de atlas van buurtwegen blijkt immers dat het tracé van de voetweg tussen kruispunt met de Vroegeinde (buurtweg nr.22) en de eigendom van verzoekers 8,8 m breed is. Het stuk van de buurtweg 28 tussen de eigendom van verzoekers en de buurtweg 21 is 7 m breed behoudens in één bocht waar het 6 m breed is. Verzoekers stellen enkel te zullen instaan voor de aanleg en uitrusting van deze bestaande buurtweg aangezien deze thans onverhard is.

Aldus mag duidelijk blijken uit de feiten dat er wel degelijk een gemeenteweg bestaat die het kavel van verzoekende partijen ontsluit. De bestreden beslissing is dan ook onwettig en derhalve nietig, nu blijkt dat de gemeenteraad over geen enkele beslissingsbevoegdheid beschikt.

De gemeenteraad had moeten vaststellen dat de percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft allen gelegen zijn aan een bestaande buurtweg, zijnde buurtweg nr. 28 de Pallaaraard. Deze buurtweg werd opgenomen in de atlas der buurtwegen (stuk 4), waaruit verzoekers kunnen afleiden dat de gemeente zelf met de vaststelling van deze weg heeft ingestemd.

Doordat de gemeenteraad, ondanks de uitdrukkelijk aanwezige elementen, toch een beslissing neemt inzake de goedkeuring van het wegtracé, daar waar zulk wegtracé reeds vastgesteld is, weigert hij rekening te houden met het feit dat hij over geen enkele beslissingsbevoegdheid

beschikt. Dit komt neer op een negatie van het vermogen van de gemeente om een ruimtelijk en stedenbouwkundig beleid te voeren.

De beslissing schendt duidelijk artikel 133§1 DRO.

Het tweede middel is gegrond”.

Beoordeling

18. De Nederlandse vertaling van artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen (hierna: de buurtwegenwet) luidt als volgt:

“De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking”.

Het toentertijd geldende artikel 133, § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) bepaalt onder meer wat volgt:

“Indien een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracé wijziging, verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen omvat en het college van burgemeester en schepenen meent dat de vergunning kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een besluit over de wegen alvorens het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag beslist binnen de termijn bepaald in artikel 113”.

19. Onder de “gemeentelijke verkeerswegen” worden ook de buurtwegen begrepen, die evenwel onder de toepassing vallen van de buurtwegenwet. Indien er in een verkavelingsvergunning sprake is van, enerzijds, het wijzigen, verbreden of afschaffen van een buurtweg en, anderzijds, van het aanleggen van nieuwe verkeerswegen of de tracéwijziging, de verbreding of de

opheffing van een bestaande gemeentelijke verkeersweg, moeten zowel de buurtwegenwet als de aangehaalde decretale bepaling worden toegepast.

20. De bevoegdheid van de gemeenteraad op grond van artikel 133, §1 DRO is niet beperkt tot het beoordelen van het tracé van de in de verkaveling begrepen wegenis, doch betreft ook de uitrusting ervan, waaronder de te voorziene wegverharding en nutsleidingen.

De foto's die de verwerende partij in de memorie van antwoord bijbrengt, alsook de foto's die door de verzoekende partijen bij de verkavelingsaanvraag werden gevoegd en bij de laatste memorie, tonen genoegzaam aan dat het betrokken perceel slechts wordt ontsloten door een buurtweg, bestaande uit een onverhard, aarden pad. Een plaatsbezoek door de Raad van State, zoals door de verzoekende partijen in de laatste memorie en ter terechtzitting gevraagd, is te dezen niet vereist.

Bovendien blijken er langs de voormelde buurtweg ter hoogte van het kwestieuze perceel geen nutsleidingen aanwezig te zijn. Deze moeten nog worden aangelegd of doorgetrokken vanuit de aanpalende straten. Wat de elektriciteitsvoorziening betreft, staat er nabij de hoek met Vroegeinde weliswaar een elektriciteitscabine, maar ook hier moeten de leidingen nog worden doorgetrokken en Eandis maakt zelfs de opmerking dat de ruimte voor de nutsleidingen tussen de gracht en de op de verkavelingsplannen voorziene rooilijn te smal is. Inzake drinkwatervoorziening merkt Pidpa op dat voor het trekken van de leidingen een zone moet worden voorzien die 80 cm breed dient te zijn. Daarnaast hebben de verzoekende partijen in de aanvraag zelf aangegeven dat de verkaveling een "nieuw aan te leggen weg" vereist, die in asfalt en klinkers verhard zal worden. Ten slotte geven de verzoekende partijen in de aanvraag ook aan dat de uiteindelijke breedte van de wegverharding "is te bepalen door de gemeente".

Gelet op de voormelde ingrepen in de bestaande buurtwegenis, was de gemeenteraad van Vorselaar bevoegd om op grond van artikel 133, § 1 DRO te oordelen over de opportuniteit van de in de verkavelingsaanvraag voorziene wijzigingen aan de wegenis. Bovendien betreft de in het verkavelingsontwerp voorziene gratis afstand van een strook private eigendom ter

realisatie van de in de verkaveling voorziene weg, over welke breedte het ook moge gaan, evenzeer een aangelegenheid van gemeentelijke wegenis, die een beslissing van de gemeenteraad op grond van de voormelde bepaling vereist.

21. Aangezien de gemeenteraad van Vorselaar geen goedkeuring heeft gehecht aan de in de verkavelingsaanvraag voorziene werken en wijzigingen, ligt te dezen geen wijziging, verbreding of afschaffing van buurtweg nr. 28 voor en diende de in de buurtwegenwet hiertoe voorziene procedure geen toepassing te vinden.

Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

B. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. De verzoekende partijen roepen in een derde middel de schending in van “de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”:

“Verzoekers nemen een derde middel uit de schending van de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekende partijen verwijzen naar de motivering op grond van art. 133, § 1, eerste lid DRO 99, die elke feitelijke grondslag mist en uitgaat van foutieve gegevens met betrekking tot de gemeenteweg die de kavel van verzoekende partijen ontsluit.

De percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft zijn allen gelegen aan de bestaande buurtweg nr. 28, de Pallaaraard (...). De kopie uit de atlas der buurtwegen werd overigens bij de verkavelingsaanvraag gevoegd. Hieruit blijkt dat de bouwgrond paalt aan buurtweg n° 28, de Pallaaraard, die langs de ene zijde na 66,52 m uitgeeft op Vroegeinde, buurtweg n° 22, en langs de andere zijde na 120,47 m op buurtweg n° 21 met eveneens de naam Pallaaraard.

De buurtwegen n° 21 en 22 zijn beide verharde wegen omgeven door bebouwde percelen.

Buurtweg n° 28 is volgens de atlas der buurtwegen een weg met een breedte van 7 m op het stuk dat uitgeeft op buurtweg n° 21, in de bocht versmalt de weg tot 6 m, doch het hierop volgende rechte stuk van de weg in de richting van buurtweg n° 22 (Vroegeinde) is 8,8 m breed. Verder westelijk is de buurtweg wel verhard en draagt ze als straatnaam Dageraad.

Aldus valt niet te ontkennen dat er wel degelijk een weg paalt aan de percelen van verzoekers. De gemeenteraad had dit overigens moeten vaststellen, daar deze buurtweg opgenomen werd in de atlas der buurtwegen.

De inhoudelijke motivering van de beslissing mist dan ook elke feitelijke grondslag of is manifest onjuist, waardoor deze nietig is.

De motieven van de hier bestreden gemeenteraadsbeslissing m.b.t. de aanleg van de Pallaaraard zijn dan ook foutief en niet draagkrachtig om de beslissing te ondersteunen.

Gezien het voorgaande zijn verzoekers dan ook de mening toegedaan dat de aangevraagde verkavelingsvergunning ten onrechte werd geweigerd.

Het derde middel is gegrond”.

Beoordeling

23. Om de redenen vermeld onder randnummer 20, bij het beoordelen van het eerste en het tweede middel, kan het betoog van de verzoekende partijen dat “de motivering op grond van art. 133, § 1, eerste lid DRO 99 (...) elke feitelijke grondslag mist en uitgaat van foutieve gegevens met betrekking tot de gemeenteweg die de kavel van verzoekende partijen ontsluit”, niet worden bijgetreden.

Er wordt door de verzoekende partijen geen schending van de formele motiveringsverplichting aangetoond.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens